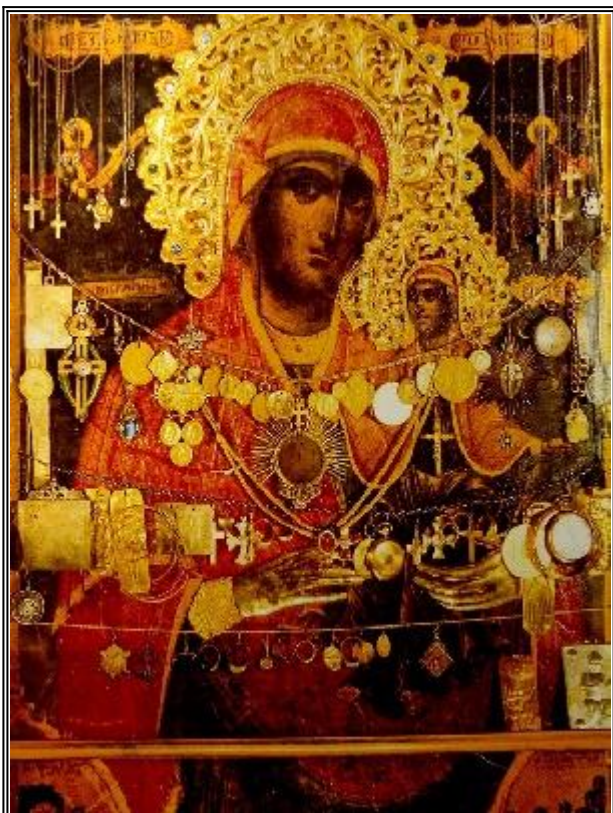

09.09.2012 г. / 09:50:31

Вяра

22.12 по еретическия, †09 декември по църковния календар - Зачатие на светата Божия Прамайка Анна. Св. пророчица Анна, майка на пророк Самуил. Св. преподобни Стефан Новосиятел. Св. преподобни Софроний, архиепископ Кипърски

Зачатие на светата Божия Прамайка Анна

Чудотворна икона на света Праведна Анна с малката Богородица. Атон, Скит Света Анна

Нашият Господ и Бог, желаейки да създаде за Себе Си жива Църква и свят Дом за Своего пребиваване, изпратил Своя Ангел при праведните Иоаким и Анна.

От тях Той пожелал да подготви Своя Майка по плът и предвъзвестил на бездетната и неплодна Анна за зачатието и

раждането на Девата от нея. Така Светата Дева Мария била зачената и родена по обещание от Бога, макар и чрез плътско съединение. Защото само един Господ и Бог Иисус Христос се родил от Пресветата Дева Мария без мъж и без брак, неизречено и неизказано, от Дух Свети, родил се съвършен Бог и съвършен Човек. Господ, за Своето въплъщение в съвършенство, възприел всичко необходимо за човешкото естество, както изначално сътворил и създал и самото човешко естество. Някои казвали, че Пресветата Дева се родила след седем месеца - и без мъж, но това е неправилно. В действителност, тя се родила след девет месеца и по пътя на човешкото съединение. Празненството в чест на Зачатието се чества в пречестния храм на Пресветата наша Владичица Богородица, намиращ се в Евораний, близо до светата велика Църква.

Тропарь на зачатие Пресвятой Богородицы

глас 4

Днесь безчáдия ўзы разрешáются,/ Иоакíма бо и Анну
услы́шав Бог,/ пáче надéжды, родíти тем я́ве обеща́ет
Богоотрокови́цу,/ из Нея́же Сам родíся Неопíсанный, Человéк
быв,/ áнгелом повелéв вопíти Ей:// рáдуйся, Благодáтная,
Госпóдь с Тобóю.

Кондак на зачатие Пресвятой Богородицы

глас 4

Прáзднует днесь вселénная Аннино зачáтие,/ бývшее от
Бóга:// íбо та породí пáче слóва Сло́во рóждшую.

В памет на светата пророчица Анна, майка на пророк Самуил (1100 пр.Хр.)

Светата и блажена Анна пророчица произхождала от град Арматем, намиращ се в планинската страна в частта на Ефремовите синове, и била в съпружество с Елкана, мъж от Левиевото коляно. Понеже тя била неплодна и не раждала деца, мъжът Елкана си взел друга жена - Фенана, която му раждала деца, и той се радвал с нея. Огорчавана от укора на бездетството, не само от своята съперница Фенана, но и от мъжа си, въпреки че я обичал, и от

съседите и роднините, Анна силно скърбяла и много се молела на Бога, ревностно изпълнявайки заповедите на Божия закон; всяка сутрин и вечер тя възнасяла светите си молитви Господ да я избави от този укор и да дарува да ражда деца. Елкана всяка година отивал със семейството си в определеното от закона време от своя град в Силом да принесе чрез ръката на първосвещеника Илий жертва на Господа Бога Вседържителя. И ето, веднъж, след жертвоприношението на Бога, Елкана, разделяйки между членовете на семейството си остатъците от жертвата, едната част дал на Фенана и синовете и дъщерите, а другата - на Анна, понеже я обичал повече от Фенана, макар и да нямала деца: от това сърцето на Фенана се изпълнило със завист и досада, а за Анна то било извор на нови, още по-тежки огорчения и оскърбления. Смущавана от завистливите укори, тя плачела и не ядяла, и не намирала радост в утешенията на своя любещ мъж; лицето се огорчило, и тя не

знаела какво да прави. След завършването на жертвената трапеза Анна, след като оставила мъжа си и семейството си, побързала към скинията и паднала на земята, изливайки пред Бога своята сърдечна скръб, и дала следния обет:

- Господи Саваоте! Ако Ти си спомниш за мене и не забравиш рабинята Си и дадеш на рабинята Си дете от мъжки пол, аз ще го дам на Господа в дар за през всички дни на живота му.

Докато Анна се молела така дълго влеме, първосвещеник Илий, седящ при дверите на скинията, обърнал внимание и забелязал, че устните се движат, а гласът не се чува, и казал:

- Докога ще бъдеш пияна? Отрезней от виното и се махни от лицето Господне!

- Не, господарю мой - отговорила Анна, - аз съм жена, която душевно скърби, вино не съм пила; но изливам душата си пред Бога; не смятай рабинята си за негодна жена, защото от голямата си печал и от скръбта си говорих досега.

Тогава Илий казал:

- Иди си с мир и Бог Израилев ще изпълни молбата ти.

И наистина, Бог не отхвърлил молбата на Анна, и не само я удостоил да дари рожба, но след това удостоил и родилия се от нея син с пророчески дар.

Приела с несъмнена вяра Божието обещание, Анна с радост се върнала при мъжа си и след известно време заченала и родила Самуил, който впоследствие бил пророк и ръководител на израилския народ. Когато младенецът бил откърмен, Анна в необходимото време го взела със себе си и отишла заедно с мъжа си в Силом. Там тя отново паднала пред Господа Бога, въздавайки Му благодарност. След принасянето на жертвата

бащата и майката довели Самуил при Илий и Анна му казала:

- Господарю мой! Аз съм същата онази жена, която стоеше тук при тебе и се молеше на Господа за това дете, и Господ изпълни молбата ми, за която Му се молих, и аз го предавам на Господа за през всички дни на живота му - да служи на Господа.

Илий благословил Анна и казал:

- Да ти даде Господ деца, и други деца освен Самуил.

Анна се зарадвала и като се поклонила пред светилището, от преизпълнено сърце възпяла молитвена песен: “Утвърди се сърцето ми в Господа, въздигна се рогът ми чрез моя Бог; широко се разтвориха устата ми против моите врагове, развеселих се заради Твоето спасение”.

След това Елкана със своята благочестива съпруга се върнали в Арматем; а Самуил останал при скинията да служи на Господа. Впоследствие Анна имала още трима синове и три дъщери, и вече в дълбока старост се преселила във вечните обители.

В памет на преподобни Стефан Новосиятел (912)

Преподобният Стефан се родил и получил възпитание в Константинопол. Родителите му, Захария и Теофания, се отличавали с благочестие и християнски добродетели; те живеели недалече от храма на първомъченик и архидякон Стефан. Теофания, майката на преподобния, още по време на бременността си спазвала строго въздържание в храната: до самото му раждане тя вкусвала само хляб, зеленчуци и вода,

подготвяйки подвижник още в майчината утроба. И още щом се родил младенецът, на гърдите му се открило прекрасно изображение на кръст, което било видимо знамение за разпъването на “плътта... със страстите и похотите”, което проявил в живота си. Той започнал да спазва въздържание още в пелените си, когато се хранел от гърдата на майка си: не приемал млякото, когато го кърмела след приемане на обилна храна. И това се случвало многократно и продължавало по два и по три дни, така че роднините на светия младенец, виждайки това, недоумявали и се съкрушавали. Но това никак не вредяло на здравето на детето. Младенецът бил кръстен, растял и бил отбит от майчината гърд. Като достигнал детска възраст, той охотно и прилежно се заел с книжното учение, спазвайки послушание към родителите си. Когато архиерейската катедра заел свети Методий, по Божия воля, бащата на Стефан, благочестивият Захария, бил удостоен с презвитерски сан и причислен към клира на великата Константинополска църква; по същото време и богомъдрият Стефан приел пострижение и постъпил в числото на клириците на същата църква и предсказал скорошната смърт на своя родител. В осемнадесетата си година, след смъртта на баща си, преподобният Стефан приел върху себе си подвига на затворничеството; уединявайки се в църквата на светия първовърховен апостол Петър, той пребивавал в непрестанна молитва и се хранел само със зеленчуци. Тук скоро получил ободрение свише в своя подвиг. Веднъж през нощта му се явил Христовият апостол и казал:

- Мир на тебе, чедо. Да ти бъде за добро това начало на твоето добродетелно житие и Господ да те укрепи в него.

След като преживял така три години, преподобният се удостоил и с видение на свещеномъченик Антипа, който му се явил и казал:

- Мир на тебе, чедо; бъди внимателен към себе си; няма да те оставя.

Това внушение предразположило преподобния още повече да усили своя подвижнически труд в молитвата и поста; оттогава той вкусвал зеленчуци само веднъж или два пъти в седмицата, и при това без сол. Водейки такъв живот, той достигнал висока степен на нравствена чистота, удостоил се със светителски сан и вършел много чудеса.

В дванадесетата година от царуването на благочестивия цар Василий и четиридесетата от живота на Стефан станало голямо земетресение, от което църквата на свети Антип, при която по това време живеел преподобният, била напълно разрушена. Той се отдалечил от това място, заселил се в една погребална пещера и прекарал в нея дванадесет години. В това време всички косми на главата и на брадата му, както и зъбите му, опадали, и цялото му тяло отслабнало, понеже в тази пещера било много влажно; и преподобният достигнал до крайна степен на умъртвяването на плътта си. Като изнурил така плътта си, той излязъл от пещерата, но и след това за постелка му служела проста дъска, покрита с груб плат. След това приел ангелски схимнически образ и само на Господски празници, след Божествената служба, вкусвал по малко зеленчук и вода. Хранейки се така, този блажен гражданин на небесното отечество в продължение на петдесет години преминавал своя тесен, строго подвижнически път на живот, и в седемдесет и третата година от живота си, и по-точно казано, от умъртвяването на плътта си, предал духа си на Бога.

**В памет на преподобния Софроний,
архиепископ Кипърски (VI в.)**

Преподобният Софроний бил син на богомъдри родители християни, които живеели на остров Кипър. Той получил добро образование, но предпочитал да се занимава с писанията на

светите отци, денем и нощем поучавайки се в Божия Закон. И толкова преуспявал в благочестието и добрите дела, че се удостоил от Господа с дара на чудотворството и извършил много чудеса. След смъртта на епископа на Кипърската църква, свети Дамиан, Софроний бил избран от свещения събор и целия народ и поставен на неговото място. Като заел светителската катедра и поел управлението на своята родна църква, преподобният се показал като истински отец на своето паство: грижел се за вдовиците и бедните, помагал на сираците и безпомощните, защитавал притесняваните и обижданите. И като поживял така и благоугодил на Бога, починал с мир.

ЧЕТИ-МИНУТИТЕ НА СВ. ДИМИТРИЙ РОСТОВСКИ

**Икона на Пресвета Богородица
„Неочаквана радост“**

Чудотворна икона
"Неожданна радост".

Москва.

Храм Пророк Илия

На иконе Божией Матери «Нечаянная Радость» изображен человек, молящийся на коленях перед иконой Пресвятой Богородицы. Иконографическим сюжетом для образа послужило предание об исцелении некоего юноши от плотской страсти через святой образ Владычицы Небесной, описанное в сочинении святителя Димитрия Ростовского «Руно Орошенное». Некий юноша, одержимый многими грехами и ведя порочную жизнь, имел обыкновение молиться перед образом Пречистой, произнося архангельское приветствие: «Радуйся, Благодатная, Господь с Тобою». Однажды, собираясь вновь на грешное дело, он вдруг увидел, что изображение Божией Матери на иконе ожило, а у Божественного Младенца открылись и кровоточат язвы на руках и ногах, из ребра Его также текла кровь. На вопрос пораженного ужасом молодого человека: «О, Госпожа, кто это сделал?» Богородица ответила: «Ты и прочие беззаконники грехами своими вновь распинаете Сына Моего». Только

тогда раскрылась перед потрясенным до глубины души юношей бездна его грехопадения, долго молил он в слезах Богородицу и Спасителя о помиловании. Пречистая Дева не оставляла Своих молитв за грешного юношу, пока Господь Иисус Христос не произнес: «Ныне прощаются ему грехи Тебе ради». Молодой человек оставил прежнюю греховную жизнь, стал жить честно и благочестиво и до конца своих дней со слезами благодарил Заступницу рода человеческого, молитвами Которой дана была ему не чаянная уже им радость прощения и оставления грехов.

Время и место происхождения первообраза неизвестны. В настоящее время икона Божией Матери «Нечаянная Радость» пользуется большим почитанием среди верующих, списки с образа пребывают почти в каждом православном храме, хотя распространение святой иконы в Москве началось с середины XIX века.

Одним из наиболее известным и чтимым списком является образ Божией Матери «Нечаянная Радость», находящийся у левого клироса в храме в честь пророка Илии в Обыденном переулке.

† **ВИЖТЕ ОЩЕ**

Против ереста на новостилието

Икуменизъм в развитие - след като Б"ПЦ" напусна ССЦ

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВОТА И ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

За Петровият пост и въпросите, които поражда

ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗАТА

ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ МАСОНСТВОТО

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО